

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 298/2020
29.01.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, Бранислава Босиљковића и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Славиша Станковић, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање – Филијала Лесковац, чији је пуномоћник Љиљана Цонић, адвокат из ..., ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж. 3021/19 од 14.11.2019. године, у седници од 29.01.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против решења о трошковима парничног поступка садржаног у пресуди Вишег суда у Лесковцу Гж. 3021/19 од 14.11.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима парничног поступка из става другог изреке пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж. 3021/19 од 14.11.2019. године, тако што се одбија као неоснована жалба тужене и потврђује одлука о трошковима парничног поступка садржана у ставу трећем изреке пресуде Основног суда у Лесковцу П 2131/18 од 10.09.2018. године, исправљене решењем од 27.05.2019. године.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена да тужиоцу накнади трошкове ревизијског поступка у износу од 12.000 динара у року од 15 дана од дана пријема решења.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 2131/18 од 10.09.2018. године, која је исправљена решењем под истим бројем од 27.05.2019. године, ставом првим изреке одбијен је приговор апсолутне и стварне ненадлежности суда. Ставом другим изреке тужена је обавезана да у корист тужиоца уплати доприносе пензијског и инвалидског осигурања надлежном фонду за период од 02.08.2011. године до 02.11.2011. године, износ од 141.000,83 динара. Ставом трећим изреке тужена је обавезана да тужиоцу накнади парничне трошкове у износу од 32.800 динара.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 3021/19 од 14.11.2019. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда исправљена решењем у ставовима првом и другом изреке. Ставом другим изреке преиначено је решење о трошковима поступка из става трећег изреке првостепене пресуде, тако што је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против решења о трошковима парничног поступка садржаног у ставу другом изреке другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

Тужена је доставила одговор на ревизију.

По оцени Врховног касационог суда, испуњени су услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11, 55/2014), због потребе разматрања правних питања и уједначавања судске праксе у вези права на накнаду трошкова поступка. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући побијану одлуку у смислу члана 408. у вези члана 420. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија тужиоца основана.

Тужилац је тужбом од 16.05.2018. године тражио уплату припадајућих доприноса пензијског и инвалидског осигурања. Нижестепеним пресудама је усвојен његов тужбени захтев и тужена обавезана на уплату доприноса пензијског и инвалидског осигурања надлежном фонду за тражени период, с тим што је првостепени суд тужиоцу досудио трошкове парничног поступка, док је другостепени суд преиначио првостепену пресуду у овом делу и одлучио да свака странка сноси своје трошкове поступка.

По оцени Врховног касационог суда на ревизија тужиоца основано указује на погрешну примену материјалног права у делу другостепене одлуке која се односи на трошкове парничног поступка.

Према члану 153. став 1. ЗПП, странка која у целини изгуби парницу дужна је да противној странци накнади трошкове. Чланом 154. став 1. ЗПП прописано је да ће суд приликом одлучивања који ће се трошкови накнадити странци узети у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице.

Имајући у виду садржину цитираних законских одредаба и исход ове парнице, не може се прихватити закључак другостепеног суда да тужиоцу не припада накнада трошкова парничног поступка. Приликом одлучивања о трошковима парничног поступка, осим у споровима из области породичних односа, суд не води рачуна о разлозима правичности, а такође висина тужбеног захтева ни једном законском одредбом није прописана као основ за недосуђивање трошкова парничног поступка у ситуацији када је странка успела у спору.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је преиначио другостепену одлуку о трошковима парничног поступка и одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 416. став 1. ЗПП.

Тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове ревизијског поступка који обухватају трошкове за састав ревизије од стране адвоката у износу од 12.000 динара, на основу тарифног броја 13. Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката, па је одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић